

ת"פ 3191/04/20 - מדינת ישראל נגד מרים מיטרני

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 3191-04-20 מדינת ישראל נ' מיטרני

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד שלומית מלקו המאשימה
מרים מיטרני	
ע"י ב"כ עו"ד אהוד בן יהודה	הנאשמת

גזר דין

רקע

- ביום 14.7.20 הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **תקיפה חסר ישע** לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין (להלן: "**החוק**").
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 6.11.18, שמשה הנאשמת כמטפלת של הקשישה א.ז. (להלן: "**הקשישה**") שמחמת גילה ומחלתה אינה יכולה לדאוג לצרכי מחייתה. במועד האמור בסביבות השעה 12:00, הנאשמת הכתה את הקשישה בזרועה השמאלית. הקשישה בתגובה החזירה לנאשמת מכה ולאחר חילופי דברים ביניהן דחפה הקשישה עם ידיה את הנאשמת לאחור.
- כאשר פנתה הקשישה ללכת, דחפה אותה הנאשמת וכתוצאה מכך, נהדפה הקשישה לאחור, נפלה על פניה והשתטחה על הרצפה במטבח.
- הנאשמת נגשה אל הקשישה, הרימה אותה מהרצפה למצב ישיבה, נגשה לקחת נייר מטבח ונתנה אותו לקשישה על מנת שתנקה את פניה מדם.
- לאחר מכן, ניקתה את הרצפה מדם והתקשרה לבתה של הקשישה לדווח לה שהיא נפלה.
- כתוצאה ממעשי הנאשמת נגרמו לקשישה המטומה ונפיחות סביב לעינה השמאלית וכן שבר באף.
- בהתאם להסדר הטיעון שבין הצדדים, שירות המבחן התבקש להכין תסקיר לעונש בעניינה של הנאשמת. כן הודיעה המאשימה, כי תבקש להטיל על הנאשמת מספר חודשי מאסר, שאפשר וירוצו בעבודות שירות,

מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. הנאשמת תבקש להסתפק בהטלת עונש מותנה ופיצוי למתלוננת. כן הוסכם, כי במסגרת הטיעון לעונש המאשימה תציג לעיון בית המשפט סרטון מיום האירוע וההגה תציג עדויות שנגבו בתיק.

4. **בתסקיר שירות המבחן מיום 21.12.20** המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

על פי התסקיר, הנאשמת עובדת בעסק משפחתי בתחום הביגוד ועיסוקה בטיפול בקשישים הינו צדדי, לדבריה מתוך רצון לעזור לקשישים וממקום של חובה. מאז האירוע, אינה עוסקת עוד בכך.

הנאשמת לא נידונה בעבר בפלילים.

הנאשמת הודתה בביצוע העבירה ולקחה אחריות מלאה, הביעה צער וחרטה וכן שללה התנהגות אלימה כלשהי בחייה קודם לעבירה זו. הנאשמת תיארה קשיי תקשורת עם הקשישה, ונטייתה לתוקפנות בשל מצבה הדמנטי, דבר שבני משפחתה היו מודעים לו. הנאשמת הביעה צער רב וחרטה על הפגיעה בקשישה.

ההתרשמות היא, כי הנאשמת מתקשה להעמיק בתגובתה האימפולסיבית וכן כי נפגע דימויה החיובי העצמי כתוצאה מהנזק שנגרם וכן מהיחס שקיבלה מסביבת הקשישה לאחר האירוע.

ההערכה היא, כי ברקע לביצוע העבירה קושי בוויסות רגשי במצבי לחץ ואיום העלול להוביל לאובדן שליטה על דחפים תוקפניים.

במסגרת גורמי הסיכוי לשיקום הובא בחשבון, כי הנאשמת מנהלת אורח חיים נורמטיבי ותקין ושזו המעורבות הראשונה והיחידה שלה בפלילים. עוד הובאו בחשבון, חלוף הזמן מביצוע העבירה, הבעת הצער, החרטה ותחושות האשמה שהנאשמת חשה.

כגורמי סיכון, הובאו בחשבון תוצאות מעשה העבירה וקשיי הנאשמת להתמודד עם הגורמים אשר הובילו אותה לביצוע העבירה ועם תוצאות מעשיה. ההערכה היא כי קיים סיכון להישנות עבירות נוספות.

לאור נטילת האחריות מצד הנאשמת, שירות המבחן ממליץ להימנע מהטלת מאסר בפועל, על מנת שלא לפגוע בתא המשפחתי שלה ולאור ההתרשמות כי הנאשמת הפיקה לקח מהאירוע וביטאה תחושות של בושה והכתמה כתוצאה מההליך המשפטי. במצב זה ההמלצה היא, להטיל על הנאשמת מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.

עדויות וראיות לעונש

5. מטעם **המאשימה** העיד לעונש נכדה של המתלוננת. מסר, כי סבתו (המתלוננת) גרה אצל אמו מספר שנים. מבחינת פזיזת בעבר הייתה יכולה להתנהל לבדה, אך זקוקה לסיוע ועזרה בפעולות יומיומיות ולשם כך היתה זכאית למטפלת. לדבריו, פרטי האירוע נודעו למשפחה בדיעבד, לאחר צפייה במצלמות

האבטחה. כתוצאה מהאירוע סבתו נפגעה בארובת העין, באף וגם בשמיעה וכן נפגעה נפשית. מאז האירוע, בני המשפחה לא שכרו מטפלת חדשה והם חוששים להכניס אדם זר אל הבית.

6. כן הוגש מטעם המאשימה סרטון ממצלמת האבטחה **ת/1**.

7. מטעם **הנאשמת** העיד לעונש בעלה של הנאשמת. לדבריו, כתוצאה מהאירוע הם חוו טראומה משפחתית. מאז שהגיעו השוטרים לביתם, בתו לא ישנה לבד בבית. נמסר, כי הנאשמת נמצאת בטיפול פסיכולוגי וכי כל המשפחה סובלת מהאירוע. כן ביקש להביע צער על האירוע, בשם כל משפחתו.

8. כן הוגשו ההודעות במשטרה של נציגי החברה בה עבדה הנאשמת (**נ/3-1**) וכן אסופת מסמכים בנוגע למצב הכלכלי של הנאשמת ובעלה (**נ/4**). מסמכים נוספים הוגשו לתיק בית המשפט לאחר מועד הדיון ונסרקו לתיק.

טענות הצדדים

9. **המאשימה** הגישה טיעון לעונש בכתב ואסופת פסיקה (**מב/1**).

בטיעונה עמדה המאשימה על הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירה בהם בפגיעה בגופו ושלומו הנפשי של האדם; בתחושת הביטחון של האדם וזכותו לחיות בכבוד וללא מורא. נטען, כי הפגיעה מתעצמת מעצם היות קורבן העבירה קשישה חסרת ישע, אשר בשל מחלתה תלויה בחסדם של אחרים בכל הנוגע להתנהלותה היומית וכן בשל האמון שנתנו הקשישה ובני משפחתה בנאשמת. המאשימה תמכה עמדתה באסמכתאות מהפסיקה.

10. נטען, כי מידת הפגיעה של מעשי הנאשמת בערכים המוגנים, אינה קלה. מסרטון האירוע עולים בבירור פערי הכוחות בין הנאשמת לבין הקשישה. הפגיעה הפיזית שנגרמה ממשית.

11. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת הפנתה המאשימה לאסמכתאות הבאות:

רע"פ 6590/16 **זיאדן נ' מדינת ישראל** (7.9.16), בו הוטלו על נאשם אשר עבד כמטפל במעון לקשישים עם מוגבלות התפתחויות, 10 חודשי מאסר בפועל בגין שני אירועים בהם תקף מטפל.

ע"פ 2444/15 **עומר נ' מדינת ישראל** (2.8.15), בו הוטל על אח בבית חולים סיעודי עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפה של מטופלת, קשישה בת 83 מונשמת, שהתבטאה בטיפול אגרסיבי. נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא 8-30 חודשי מאסר.

ע"פ 5297 **שוורץ נ' מדינת ישראל** (11.02.09), בו הוטל על מטפל עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, בגין תקיפת חוסה הסובל ממגבלה שכלית באגרופים ובבעיטות.

עפ"ג **49330-07-13 מדינת ישראל נ' פסקאול (30.12.13)** בו נידונה נאשמת לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות, בשל כך שתקפה חסרת ישע בכך שאחזה בשתי ידיה בחוזקה, בשעירותה וטלטלה את ראשה מצד לצד. זאת, לאחר שניתן משקל לכך שמדובר באירוע בודד, ובעברה הנקי של הנאשמת.

ת"פ (רחובות) 31314-09-11 **מדינת ישראל נ' פינטשון** (1.2.12), בו נידונה נאשמת לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת חסר ישע, אשר התבטאה בכך שבמספר הזדמנויות צבטה את הנפגעת, הכתה, בעטה בה, דחפה ואתה ומשכה שערוותיה.

ת"פ (ירושלים) 44613-11-14 **מדינת ישראל נ' ניספרוס** (11.2.15), בו הורשע נאשם בשתי עבירות של תקיפה חסר ישע על ידי אחראי, בכך שסטר לקשיש והטיח ראשו בשולחן. לקשיש נגרמו נפיחות במצח ושטף דם. על הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (חיפה) 48994-10-13 **מדינת ישראל נ' פנישב ואח'** (26.2.15), אירוע של תקיפת חסר ישע בו נטלו חלק מספר נאשמים, ללא הרשעות קודמות, כאשר כל אחד מהם, למשך מספר דקות, התנהג באכזריות כלפי מטופלת שהייתה במצב של צמח. על כל אחד מהם נגזר עונש שבין 6-13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למשפחת הקורבן.

12. במכלול הנסיבות ולאור הפסיקה הנוהגת נטען, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין **6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.**

13. בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן ולנסיבות הנאשמת, שאין קשורות בביצוע העבירה, לרבות עברה הנקי ונטילת האחריות, עתרה המאשימה להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת של הממונה.

ב. מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

ג. פיצוי משמעותי למתלוננת.

14. **ב"כ הנאשמת** עתר להסתפק בהטלת עונש צופה פני עתיד ופיצוי למתלוננת, ולכל היותר להטיל על הנאשמת שירות לתועלת הציבור.

15. בנוגע לנסיבות האירוע נטען, כי התנהגות המתלוננת כללה ביטוי אלימות מילולית וגם פיזית. והפנה לעניין זה לדברי הנאשמת לגורמים בחברה בנוגע להתנהגות הקשישה, כעולה מהמסמכים שהוגשו. כן הפנה לעובדות כתב האישום, כי בין המתלוננת לנאשמת היו חילופי דברים עובר לתקיפה, וגם תוך כדי האירוע המתלוננת דחפה את הנאשמת. ב"כ הנאשמת הפנה לעניין זה גם לסרטון.

כן נטען, כי לא מדובר במצב של אלימות מתמשכת, אלא באירוע חד פעמי, חריג שהתרחש בעקבות "טריגר" שגרם להתנהגות אימפולסיבית מצד הנאשמת, ולא כוונה מלכתחילה לפגוע במתלוננת.

נטען, כי הנאשמת הגישה לקשישה טיפול רפואי ודיווחה על החבלה.

16. לעניין רמת הענישה הנוהגת בפסיקה לא הוגשו אסמכתאות מטעם ההגנה.

17. לעניין הנסיבות האישיות נמסר, כי מדובר בנאשמת בת 53, נורמטיבית לחלוטין ללא רקע של אלימות,

אשר כשלה פעם אחת בחייה. הנאשמת הביעה צער וחרטה על שאירע.

18. בנוגע להמלצה בתסקיר נמסר, כי היא נסמכת על תוצאת הפגיעה ולא על שיקולים הקשורים בנאשמת עצמה.

19. נטען, כי גם אם בית המשפט יחליט שמתחם העונש ההולם כולל מאסר בעבודות שירות, יש לסטות מהמתחם במקרה זה משיקולי שיקום ומשיקולי מצבה הרפואי של הנאשמת. עם זאת הודגש, כי לא מדובר במצב רפואי השולל ביצוע עבודות של"צ או עבודות שירות.

20. נטען, כי הטלת מאסר בעבודות שירות חורגת באופן קשה מהעונש המידתי בתיק זה, והדבר עלול להעמיק את המצב הכלכלי של המשפחה וכן את מצבה הרפואי של הנאשמת. נטען, כי אין צורך במקרה זה בהרתעת היחיד.

21. **הנאשמת** עצמה בדבריה האחרונים לבית המשפט הביעה צער על האירוע, טענה כי לא התכוונה לפגוע בקשישה ומסרה, שהיא בחרה בעבודה הזו כדי לעזור לזולת ולא חשבה שזה יסתיים בצורה כזו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

22. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשמת, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

23. רבות נכתב על **הערכים החברתיים** המוגנים בבסיס העבירה בה הורשעה הנאשמת - הן בנוגע לעבירת התקיפה בכלל והן בנוגע לעבירה המוחמרת של תקיפת חסר ישע. בין היתר, נועדה העבירה להגן על שלומם, על בריאותם ועל כבודם של חסרי הישע - שאינם מסוגלים לדאוג לעצמם ותלויים בעזרת הזולת ולעיתים אף אינם מסוגלים לספר ולדווח על קורבנותם. המדובר במי שהם הנזקקים וטעוניהם ההגנה ביותר בחברה. כאשר מדובר בפגיעה בקשיש, בביתו, על ידי מטפל שנשכר במיוחד לשם הטיפול בו, נגרמת בנוסף לפגיעה בקשיש עצמו, גם פגיעה בסביבתו הקרובה אשר הכניסה אל ביתה את הפוגע, הפקידה בידיו את שלום יקירה ונתנה בו אמון כי ידאג לכל צרכיו באופן מיטיב ומקצועי. הפגיעה בקורבן הקשיש, פוגעת גם באמונם של בני המשפחה.

ראו, לדוגמא, ע"פ 6056/18 **אדרי נ' מדינת ישראל** (16.5.2019):

"פגיעה בקשישים ובחסרי ישע נמנית עם המעשים הנקלים והבזויים ביותר שידעה החברה. מעשים אלו פוגעים באופן חמור בביטחונם האישי של הקורבנות - ושל אוכלוסיות שלמות - ובזכותם להתקיים בכבוד וללא מורא. מעשים אלו אף משקפים דפוס התנהגות אנטי סוציאלי אשר מגלם

בתוכו אכזריות ואדישות לנזק הנגרם לקורבן העבירה [...] לא אחת עמד בית משפט זה על תפקידו בהגנה על חסרי ישע ועל קשישים, שמטבע הדברים מהווים טרף קל ונוח לעבריינים. תפקידו זה מחייב גזירת עונשים מחמירים ומרתיעים. אמנם הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ושומה על בית המשפט לשקול את נסיבותיו האישיות של כל נאשם ונאשם, אפילו מדובר בעבירה שקורבנה הוא קשיש... ואולם, בעבירות המבוצעות נגד אוכלוסיות חלשות עיקרון הענישה האינדיבידואלית לרוב ייסוג אל מול אינטרסים כבדי משקל ושיקולי ענישה אחרים, שבמרכזם עקרונות הגמול וההרתעה".

24. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט לחוק), יש לקחת בחשבון את הנתונים הבאים:

מדובר באירוע שגרם נזק ממשי לקשישה קורבן העבירה. לעניין זה, כל פגיעה פיסית בקשיש שבריאותו רופפת ממילא, מסבה צער, כאב והשלכה לטווח הארוך יותר מאדם צעיר ובריא ברקעו ועל כן פוטנציאל הנזק כתוצאה מדחיפה בעוצמה, הניכרת לעין בסרטון **ת/1** רב.

כן יש לקחת בחשבון את הפגיעה במשפחה, אשר כעדות הנכד מאז האירוע מתקשה לתת אמון במטפל זה.

לקחתי בחשבון את העובדה, כי מדובר באירוע חד פעמי, בלתי מתוכנן, ושלא על רקע כוונה לפגוע או רקע של התעללות, אלא מעשה (פסול, בלתי מוצדק ובלתי מידתי) שנעשה אגב דין ודברים עם הקשישה ובתגובה לכך שלא נשמעה לנאשמת. כאמור, ניתן להתרשם מאופי האירוע מצפייה **בת/1**.

הקושי הכרוך בעבודה בטיפול בקשישים בכלל וגם במקרה של קורבן העבירה במקרה זה, כעולה **מנ/3-1** מחזק את הנטען ע"י ב"כ הנאשמת, כי לא מדובר במי שפעלה באלימות לשמה כלפי קורבן העבירה וכאמור, לא מדובר ברקע של התעללות. אלה, כמובן, היו מלמדים על נסיבות מחמירות במיוחד של האירוע לו התקיימו.

אך אין פירוש הדבר, כי יש לראות בקשיי העבודה ובתהליך השחיקה המתלווה לה, גם אם מדובר במטופל בעל אופי "קשה" או מגבלה הגורמת לו להתנהגות בלתי נעימה (כעולה מההודעות אשר סומנו נ/1-3/), כגורם מקל: הן מהמסמכים והן מתיעוד אירוע עולה כי לא מדובר במקרה זה בקושי חריג או בהתנהגות מסכנת או מסוכנת מצדה של הקשישה. מעשה התקיפה לא נועד למניעת סכנה למטופל או למטפל או להפסקה של התנהגות בלתי נסבלת שאין בדרכים אחרות, מתונות יותר, כדי להפסיקה.

הציפייה כי המטפל המורשה יכיל בסובלנות ובסבלנות גם התנהגות בלתי נעימה מצדו של חסר הישע מובנית בדרישות התפקיד. גילוי הבנה או סלחנות לתגובה אלימה, בלתי מידתית, נוכח התנהגות "קשה" עלול להעביר מסר שגוי לציבור העובדים בתחום.

נוכח האמור לעיל אני קובעת, כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף הבינוני-נמוך.

25. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה תומכות היטב במתחם העונש לו טענה למקרה זה, קרי, 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. לא מצאתי, כי מדיניות הענישה הנוהגת תומכת במתחם ענישה שאיננו כולל כלל עונש מאסר.

ראו גם בפסקי הדין הבאים:

בע"פ 8780/16 **ROYO נ' מדינת ישראל** (26.4.2017), אושר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, לנאשמת, עובדת זרה, אשר הורשעה על פי הודאתה באירוע שבו הכתה את הקשישה וגרמה לה חבלה וכן איימה עליה.

ברע"פ 3651/14 **מיטה נ' מדינת ישראל** (23.7.2014), אושר עונש של 16 חודשי מאסר לנאשמת אשר הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, ב-3 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי. הנאשמת סטרה לקשישה, דחפה אותה, משכה בחוזקה בידה, האכילה אותה באגרסיביות, העיפה אותה על הספה בסלון.

בעפ"ג (מרכז) 44618-03-12 **מדינת ישראל נ' בשלגה** (1.5.2012), הוחמר עונשה של נאשמת אשר הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי, איומים והפרת הוראה חוקית. הנאשמת שפכה מים על הקשיש, השליכה את ארנקו לכיוונו ופגעה בראשו. הנאשמת לא לקחה אחריות על מעשיה. בערכאה הדיונית נגזר עונשה של הנאשמת ל-6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשה ל-9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

בעפ"ג (י-ם) 13044-09-18 **פארמה נ' מדינת ישראל** (13.11.2018), אושר עונש של 12 חודשי מאסר לנאשמת, עובדת זרה, אשר הורשעה, על יסוד הודאתה, בתקיפת חסר ישע. הנאשמת טלטלה את הקשישה, תפסה אותה בחוזקה, משכה אותה מצווארה בחוזקה, צבטה אותה במקומות שונים בגוף, לרבות בחזה ובפטמה, וחבטה את ראשה במיטה.

קביעת העונש המתאים בגדרי מתחם

26. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

בבחינת מצבה הרפואי של הנאשמת - יש לקחת בחשבון את מצבה הרפואי של הנאשמת שברקע, הן בתקופה שקדמה לאירוע בכתב האישום והן לאחריו. מפאת צנעת הפרט, לא אפרט אך מדובר בעניינים רפואיים משמעותיים במספר תחומים. עם זאת, אין מדובר במצב רפואי המונע ריצוי מאסר בעבודות שירות והנאשמת נמצאה כשירה לביצוע עבודות שירות, על פי חוות הדעת שבפני.

כן לקחתי בחשבון את **המצב הכלכלי** של בני הזוג, בעקבות המשבר הכלכלי שהביאה עימה מגפת הקורונה לעסקים פרטיים רבים בישראל.

לקחתי בחשבון כי לנאשמת אין רישומים פליליים קודמים, וכי היא לקחה אחריות על מעשיה, הודתה במיוחס לה

הן בבית המשפט והן בפני גורמי שירות המבחן.

27. ממכלול הנסיבות כפי שתוארו לעיל עולה, כי מוצדק להטיל על הנאשמת עונש שהוא ברף התחתון של המתחם.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

28. חרף טיעון ב"כ הנאשמת לא מצאתי כי קיימים במקרה זה שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, ושירות המבחן אף אינו בא בהמלצה שכזו.

סוף דבר:

29. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל מצאתי, כי טיעון המאשימה לעונש משקף את העונש המינימלי הסביר אותו ניתן להטיל על הנאשמת במקרה זה, ואני מטילה על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשמת תבצע את עבודות השירות ב-דואר אשדוד, הבושם 3, מבנה 4, אשדוד בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשמת תתייצב לריצוי המאסר ביום 22.4.21 בשעה 08:00 במפקדת מחוז דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, ת.ד. 741, באר שבע, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לה על מועד תחילה אחר. ניתן ליצור קשר המפקח האחראי: רס"ב לולאי לירן, טל': 0506075027.

מוסבר לנאשמת כי עליה לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשמת עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשמת עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. הנאשמת תפצה את נפגעת העבירה בסך של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.21.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

מוצגים מוחזרים לב"כ הצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.